

Antológia
Bächer Iván
Levélregény
című könyvéhez

Az antológiát összeállította az Olvasók Diadala – 2019. G-5 csapata

Előszó

Az antológia egyrészt feleleveníti a könyv főhősének, a középiskolai tanárnőnek az életéből néhány pillanatot (szerelem, barátok, Párizs, magány) másrészt az öregedés, az elmúlás témaköreit érinti.

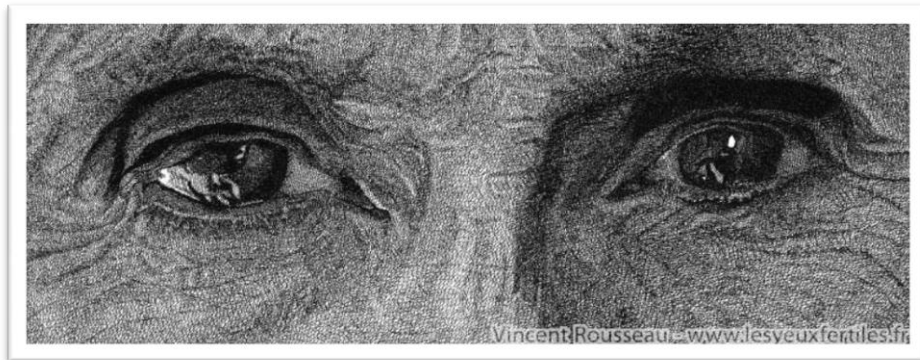
A versek mindegyike a nemrég elhunyt költő, Kányádi Sándor „összerostált költeményeiből” kerültek az antológiába. A tanárnő és a költő is Erdélyből származott, ezért magától értetődött a párhuzamok felhasználása.

A fekete-fehér képek az idő lassú, de megállíthatatlan múlására, az emberi lét végső állomására is utalnak.

Az Olvasók Diadala 2019. G-5 csapata által összeállított antológiásorozat eddig megjelent kötetei:

- 1. Schüffer Erzsébet: Hol vagy?*
- 2. Emily Arsenault: Az eltört teáspohár*
- 3. Frances Mayes: Napsütötte Toszkána*
- 4. Margot Lee Shetterly: A számolás joga*
- 5. Raffaella Giordano: A második életed akkor kezdődik, amikor megérted, hogy csak egy van*
- 6. Jennifer Clement: Az elveszett lányok országa*
- 7. Nick Hornby: Egy fiúról*
- 8. Bücher Iván: Levélregény*

távolra még ellát a szem
de a közeli apróságok
már a betűk is megkívánnak
félkarnyújtásnyi távolságot

és ködösül a távol is
hegygel az ég egybemosódik
és kezded el-elhagyogatni
fontosnak vélt vinnivalóid

süllyedőben emelkedőben
látod a foszló láthatárt is
osztogasd szét amid maradt
ingyen is átvisz ha ki átvisz

s hátra ne nézz kiket szeretsz
a maguk útján nem utánad
mendégélnek akaszd a fára
üresen maradt tarisznyádat

Távolodóban

Én sem volnék, ha nem volnál,
ha te hozzám nem hajolnál,
te sem volnál, ha nem volnék,
ha én hozzád nem hajolnék.

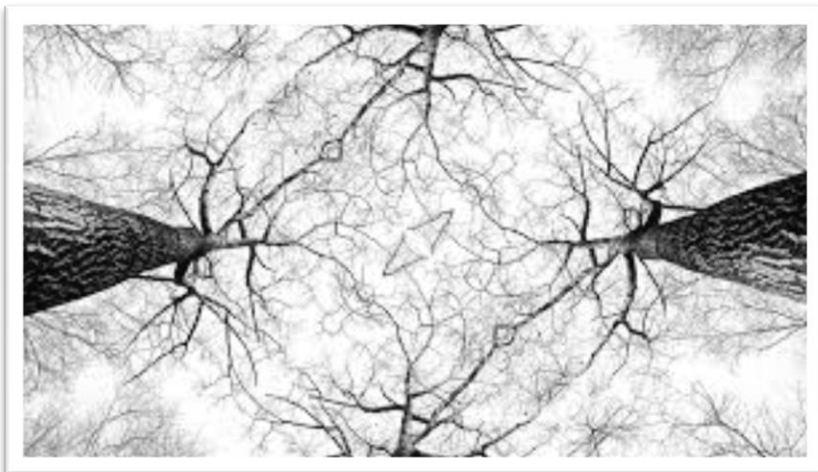
Osztódom én, osztódom te.
Só vagy az én kenyerebben,
mosoly vagy a bajuszomon,
könny vagyok a két szemedben.

Köt a véred, köt a vérem:
szeretóm vagy és testvérem.
Köt a vérem, köt a véred:
szeretőd vagyok s testvéred.

Szellőm vagy, ki megsimogatsz,
viharom, ki szerteszagatsz,
szellőd vagyok, ki simogat,
viharod, ki szétszaggatlak.

Ha nem volnék, te sem volnál,
én sem volnék, ha nem volnál.
Vagyunk ketten két szép nyárfa,
s búvunk egymás árnyékába.

Két nyárfa

jaj elválnunk miért kellett
magadhoz mért nem öleltél
minden évszakom azóta
hóval borított hideg tél
egy napodért éjszakádért
cserébe mit vágyton-vágyok
adtam volna üdvösségem
az örökkévalóságot
ilyen bolond ki szerelmes
érzi hogy a szíve béna
belémsajdult sose látlak
...

s ittalak még színed fényed
amennyi talán elég lesz
itt a deres kárpátok közt
a közelgő öregséghez
hol a nap is a tiednek
csak lézengő halvány mása
kél és nyugszik emlékeztet
az egyszer-volt ragyogásra

Románc

Kertet s virágot,
csak szavakból, szavakkal.
Nem maradt másod.

Körömversek

vannak vidékek hol a sírlapok
négy sarkában finoman faragott
négylevelű lóhere mélyed és
századok óta nincs egy repedés
esőcsöppöt és harmatcsöppöket
gyűjtögetnek az örmény sírkövek

vannak vidékek hol a madarak
a temetőben oltják szomjukat
ha szárazság van vagy éppen aszály
a gaz-felverte mohos sírra száll
iszik s hálából mikor égre kel
a holtakért a madár énekel

Örmény sírkövek

vannak vidékek ahol csak úgy lehet
megmaradnunk ha kezembben a kezéd
és a viseltes szónak is hamva van
ha félárnyékban s ha nem is boldogan
száríthat szél és süthet hevet a nap
míg a harmatból egy csöppnyi megmarad

Viseltes szókkal

vannak vidékek gyönyörű
tájak ahol a keserű
számban édessé ízesül
vannak vidékek legbelül
szavak sarjadnak rétjein
gyopárként sziklás bércein
szavak kapaszkodnak szavak
véremmel rokon a patak
szívemben csörgedez csobog
télen hogy védjem befagyok
páncélom alatt cincogat
jeget-pengető hangokat
tavaszok nyarak őszeim
maradékaim s őseim
vannak vidékek viselem
akár a bőrt a testemen
meggyötörten is gyönyörű
tájak ahol a keserű
számban édessé ízesül
vannak vidékek legbelül

Előhang

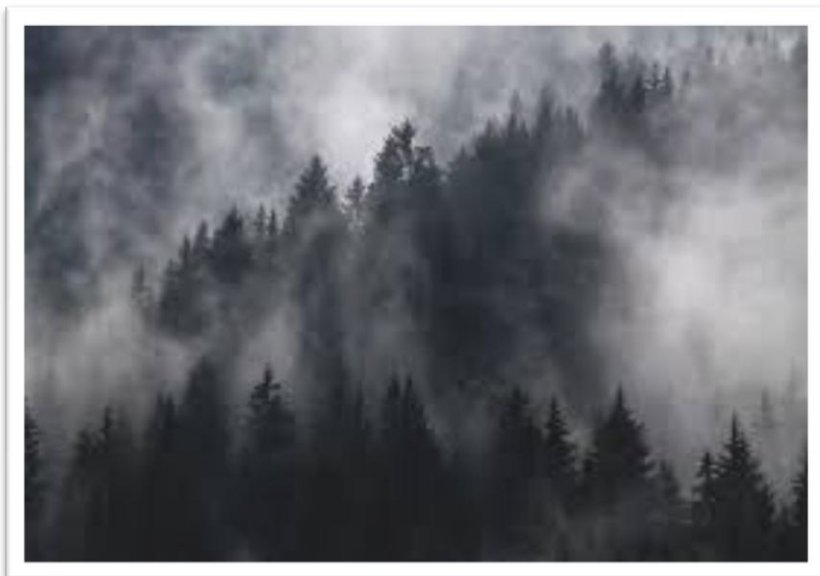

vannak vidékek
ahol az ének
kiment szokásból
ha van is élet
azt hihetnétek
mindenki gyászol

...

vannak vidékek
ahol a népek
csöndben az ágak
jelekkel élnek
beszélni félnek
viharra várnak

Indián ének

üres az istálló s a jászol
idén se lesz nálunk karácsony
hiába vártok
nem jönnek a három királyok

Sok dolga van a teremtőnek
mindenkivel ő sem törődhet
messzi a csillag
mindenüvé nem világíthat

megértjük persze mit tehetnénk
de olyan sötétek az esték
s a szeretetnek
hiánya nagyon dideregtet

előrelátó vagy de mégis
nézz uram a hátad mögé is
ott is lakoznak
s örülnének a mosolyodnak

Isten háta mögött

kútnak lenni volna jó
utas-itatónak
diófának vagy a fán
fütytyentő rigónak

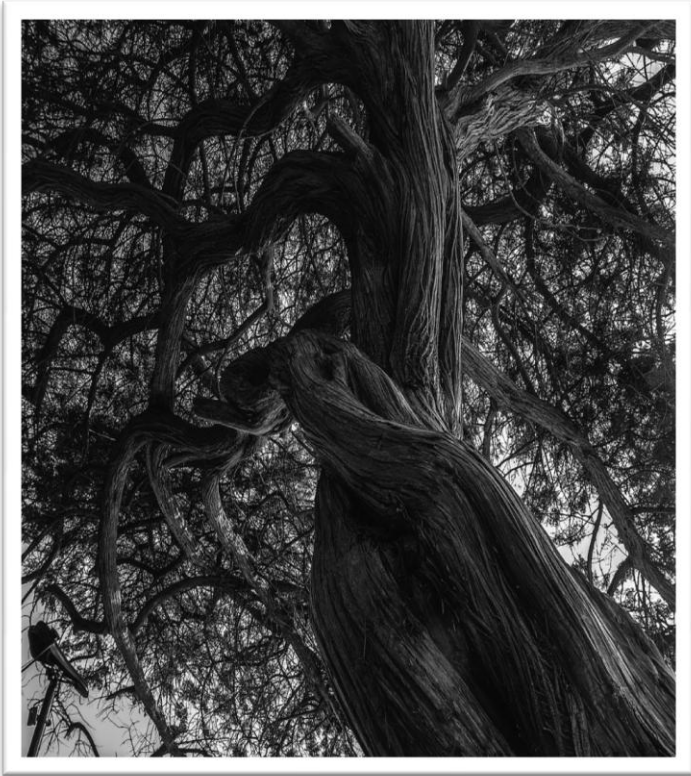
rigófüttynek volna jó
lenni bár egy hangnak
jönni-menni volna jó
akárcsak a harmat

Sóhajtás

Zöld Király és Zöld Királyné,
ha fúj a szél, lovagolnak,
megkergetik, megfuttatják
hol a napot, hol a holdat.

Zöld Király és Zöld Királyné,
ha szélszönd van, álldogálnak,
nézegetik árnyékát a
két gyönyörű koronának.

Két vén fáról

bennünk is vásznak a lépcsők
bennünk is öregednek -
újulnak a falak

halálunkig halljuk a csengőt
nyelvünk magányos
márvány-tenger partján

Öreg iskola ünnepére

Vacog a Küküllő,
éjjel-nappal fázik,
lábujjhegyen lépked
fűzfától fűzfáig.

Úgy kihúlt a medre,
égeti a talpát.
A felhők is hol ki-,
hol meg betakarják.

Jó volna egy tartós
eső biztatólag
a megridegedett,
soványka folyónak.

Örülne a gát is,
fölgyűlt a postája.
A Maros a fűzek
levelét rég várja.

És ha megjön a tél,
vet azonnal véget
mindenféle őszi
levelezgetésnek.

Őszutó

© Can Stock Photo - csp17962053

Szajzik a Küküllő:
hártavékony jéggel
szegte be a szélét
a zimankós éjjel.

Kétoldalt a fűzfák
ezüst-zúzmarások,
és olykor a ködtől
egymásig se látnak.

Hová lett a nyári
kedve zubogása?
Már a nap sem jár el
fürödni a gátra.

Legfönnebb úgy déltájt
hunyorít a vízre,
de még ő is mintha
fölötte elnézne.

Csak megkönyörül majd
valamelyik éjjel,
és bevonja véges-
végig ezüst jéggel.

Télelő

se imádság se ének
feketét vett igékből halotti beszédek

mormolunk rebegünk
mi lesz velünk mi lesz velünk.

senki teremtett
nem múlhatja e vermet

mindnyájan ehhez járulók vagyunk
siratván siratjuk magunk.

Visszafojtott szavak a Házsongárdban

Versek forrása

<http://mek.oszk.hu/02600/02673/html/>

Képek alapvető forrása

https://www.google.hu/search?q=fekete+feh%C3%A9r+f%C3%A1k&hl=hu&tbm=isch&tbs=ring:CZxQMo3HclAlmCWchHsrVJd5nlaproEtgBZRuZHLJ6ThvXk7t46Ug-S6EYZN6bbq-lsu-FmXSsTPW4gtmnk5vOdMWql9V32n_17vA9tppxKvi30pEoWazCmi5I08oNoEAmzJ0lkwy230WKwqEgmWchHsrVJd5hFFonDNnJd99SoSCXlaproEtgBZEeLi2WWGsxnLKHIJRuZHLJ6ThvURs5dMdn5imokqEgnk7t46Ug-S6BEsDhLrN_1V8tCoSCUYZN6bbq-lsESgxSlyLY26VKhIJu-FmXSsTPW4RxFG9obp967wqEgkgtmnk5vOdMRF86OjFCQA4qyoSCWql9V32n_17vEYVSryvKC3qkKhIJ_A9tppxKvi30RGOtD06RH8eggEgkpEoWazCmi5BERB0aqLuBqyCoSCY08oNoEAmzJecTJCN49wkkvKhIJ0lkwy230WKwR8h3FtMMR5X4&tbo=u&sa=X&ved=2ahUKEwjg5LOKh_XjAhUGLewKHaRMDhAQulIBegQIARAt&biw=1280&bih=913&dpr=1